

PIERWSZY EDYKT RYCERSKI
SPISANY NA ROZKAZ MIŁOŚCIWIE PANUJĄCEGO
CESARZA

Salima Rogera IV el Suf de Eghezee

w Pałacu Cesarskim w Cyncie, dnia 4 lipca 1244 r.

Lex est, quod notamus

Ad maiorem Dei gloriam

unkt 34. Edyktu cesarskiego pierwszego stanowi, iż każdy szlachetnie urodzony jest zarazem rycerzem. Nie każdy rycerz jest szlachetnie urodzonym, jednakowoż poprzez bohaterstwo, służbę Bogu i Cesarzowi oraz dekret Cesarski o nadaniu pasa rycerskiego staje się rycerzem o pełnych prawach. Toż samo rycerze zakonni, którzy także nie muszą być szlachetnie urodzonymi a wyróżnia ich służba Bogu i Cesarzowi są rycerzami o pełnych prawach.

Chcemy przeto, aby każdy rycerz nosił się godnie i postępował uczciwie i szlachetnie, tak jak na rycerza przystało.

Nakazujemy zatem, aby każdemu rycerzowi przyświecały cnoty, które odznaczają stan rycerski od gawiedzi i czynią go tak niepospolitym i szanowanym.

A to co następuje nakazuję wszystkim rycerzom!:

1. Bądź wierny Cesarzowi i Jego Domowi
2. Bądź posłuszny seniorowi, który jest ustanowiony nad Tobą i wykonuj jego polecenia najlepiej jak potrafisz
3. Bądź odważny
4. Nie szukaj pomsty i przebaczej tym, którzy przyznają się do winy
5. Walcz godnie i do ostatniej kropli krwi, nigdy się nie poddawaj
6. Doskonal swoje rzemiosło wojenne
7. Zawsze kieruj się honorem
8. Mów prawdę, choćbyś miał zginąć
9. W Twoim życiu powinien gościć Bóg
10. Szanuj innych i nie wywyższaj się ponad nikogo

11. Opiekuj się słabszymi i chorymi, chroń bezbronnych
12. Niechaj przyświeca Ci skromność a nie złote dukaty i drogie kamienie albowiem *divitiae non sunt bonum*.

Wszyscy niechaj, którzy rycerzami są lub którzy nimi być zamierzają, zawsze i wszędy mają w sercach zapisane te nakazy i aby na zawsze im one przyświecały i ich prowadziły. Dotyczą one wszystkich rycerzy w tym rycerstwo zakonne.

Pas rycerski za zasługi możemy wręczyć każdemu z poddanych, jeśli tak będzie się nam podobało. Możemy to uczynić osobiście lub w naszym imieniu uczyni to Wielki Mistrz zakonu do którego należy ten serwient bądź jeśli nie jest kandydatem na rycerza zakonnego, może to uczynić w naszym imieniu Marszałek Wielki.

A nie chcielibyśmy, byśmy musieli pozbawiać rycerza pasa rycerskiego z powodu niecnego występku, zdrady bądź innych rzeczy, o których ani tu pisać niepodobna i od których *charta non erubescit*. Gdyby tak jednak się stało, iż ten obowiązek spełnić będziemy musieli, ja Cesarz i Wielki Mistrz Wszystkich Zakonów w Cesarstwie nakazuję, aby żadnemu rycerzowi nie odebrano nigdy pasa rycerskiego bez naszej wiedzy i zgody i nikt nas w tym obowiązku zastąpić nie może.

Rycerz pozbawiony pasa może jeszcze go odzyskać na drodze bohaterstwa i chwały wojennej. Im większe będą zasługi tego rycerza im bardziej *bene meritis*, tym chętniej pas mu zwrócony zostanie. Niechaj jednak nie dopuści się zdrady bo straci pas rycerski na zawsze i głowę pod topór położy.

